

PhDr. Vladimír Železný , vysvětlení před komisí EP

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

jistě chápete, že bez zvláštního potěšení budu zabírat váš cenný čas. Ke svému vystoupení potřebuji bohužel asi tak 42 minut. Na druhou stranu myslím, že ti z vás, kteří rádi čtou detektivky, thrillery nebo humoristické romány najdou v kauzách, které vám představím i jistou napínavou nebo zábavnou stránku.

Kolegové, obracím se na vás s prezentací kauzy, ve které Městský soud v Praze žádá Evropský parlament o zbavení mé imunity. Jde o údajnou spoluúčast na úniku cla za šest obrazů dovezených do České republiky galeristou, americkým občanem českého původu, Georgem Novotným. K údajnému krácení cla mělo dojít v letech 1996-7, česká policie šetří tento případ už od roku 1999.

Na úvod je třeba také připomenout, že jsem byl donedávna držitelem licence na neúspěšnější, nejpopulárnější a také nejvlivnější televizní stanici v České republice, která dosahovala přes 50 procent diváckého podílu v zemi. Šlo o první celostátní podnikatelskou televizi v postkomunistickém světě. Byl jsem do roku 2003 generálním ředitelem této nezávislé televize, ale také populárním politickým komentátorem. Mé pravidelné pořady dosahovaly přes 60 procent diváckého podílu. Byl jsem otevřeným kritikem vlády a kritikem zneužívání policejních metod k politickým cílům. Od roku 2000 jsem začal spolupracovat s politickou strukturou Nezávislí, která je dnes významnou opoziční silou a za kterou jsem byl v roce 2002 zvolen senátorem a v roce 2004 poslancem Evropského parlamentu.

Celní únik zní jako nepolitická kauza, že ano. Předesílám, že není jediná, policie paralelně rozvíjela dvě další podobné kauzy a kromě několika bodů téměř vše, co zde budu popisovat se vztahuje i na ně. Cílem těchto kauz totiž není zjistit, zda někdo něco spáchal. Cílem je podržet co nejdéle nástroj – policejní vyšetřování – které může sloužit k okázalé politické skandalizaci. Proto vyšetřování trvá bez výsledku už šestý rok! K tomu nestačí jedna kauza, ať už dopadne kauza neproclených obrazů jakkoli, zůstávají vždy další dvě v zásobě ke spuštění nové kampaně na další předvolební období. Ostatně můj právník již požádal Evropský parlament o ochranu imunity i v těchto dvou kauzách, abyste, usoudíte-li, že to je účelné, mohli nahlédnout celou situaci komplexně. Tyto dvě kauzy nedospěly do stádia obžaloby a také je již šestý rok bezvýsledně vyšetřuje policie. (Jejich krátký popis najdete v příloze 1)

O tom, že asi nejde o zas tak úplně tučtové případy svědčí skutečnost, že zastavíte-li dnes nahodile kohokoli na ulicích kdekoli v České republice, bez problémů vám popíše, o co jde. Dovolte, abych tedy jako první přílohu mého vystoupení přiložil tuto CD paměť. Naleznete na ní přes 9 000 článků a rozhlasových a televizních pořadů, které se věnovaly mým třem kauzám. Připomínám, že vyšetřování se bezvýsledně vleče od roku 1999 tedy šestý rok!!! Šestý rok jsem vyšetřováním poškozován, skandalizován v tisku a vyřazován z běžného politického života.

V roce 2002 jsem byl zvolen do Senátu České republiky. Přes zuřivou kampaň proti mně, jsem byl nejen zvolen, ale zvolen jako jediný hned v prvním kole. **Po zvolení jsem využil možné procedury a sám požádal Senát o mé zbavení imunity.** Senát mi vyhověl. Doufal jsem, že tím urychlím proceduru vyšetřování. Jak jsme se mýlili! Průtahy se zvýšily a tlak jen zesílil. Teprve v okamžiku, kdy jsem ohlásil svoji kandidaturu na poslance

Evropského parlamentu předala policie jednu ze tří kauz soudu. Proč právě tuto, zdůvodním později. Zbývající dvě stále leží v záloze.

Tak a konečně se dostávám ke kauze obrazů, které dovezl a neproclil galerista George Novotný. Podstatnou část prostředků, které jsem vydělal jako spolujednatel televizní stanice, jsem věnoval na kulturní projekt. Na zpětné vykoupení obrazů, které v padesátých letech komunistický režim zabavil, takzvaně znárodnil, a které po naší sametové revoluci v roce 1989 český stát naopak vrátil potomkům původních majitelů. Ti však povětšinou tyto vrácené obrazy okamžitě prodali spekulantům, překupníkům nebo do zahraničí. Od roku 1996 jsem tyto obrazy a sochy vykupoval zpět. **Založil jsem pro tento účel kulturní nadaci, která dnes spravuje 1490 obrazů a soch, které jsem vykoupil.** Všechna umělecká díla jsou určena pro veřejné vystavování a jsou přístupná badatelům a milovníkům umění. Jedná se o největší veřejnou sbírku mimo státní galerie v České republice a také o jeden z největších soukromě sponzorovaných kulturních projektů v naší zemi po revoluci.

Se šesti obrazy z těch 1490 je spojena kauza, kterou projednáváte. Sbírkou jsem vykoupil převážně během čtyř let, kupoval jsem tedy v průměru asi tři až čtyři obrazy denně, včetně nedělí a sobot. A státních svátků. **Všechny obrazy jsem kupoval výhradně na českém území, užíval jsem služeb asi 25 licencovaných starožitníků, art-dealerů a galeristů.** Nikdy jsem se samozřejmě nezajímal o to, jakým způsobem byly obrazy a sochy procleny nebo zdaněny. Zaplatil jsem cenu, ve které byly tyto položky více než velkoryse zahrnuty. **Když něco kupujete v obrazové galerii předpokládáte, že všechno je v pořádku, jinak nemá smysl služeb galerií využívat. Je povinností licencovaného art-dealera, aby měl své daňové a celní závazky vyrovnány.**

Kauza neproclených obrazů George Novotného patří k těm dobrodružným a vy kteří jste diváky televizních seriálů ji jistě pro kvalitu zápletky oceníte. George Novotný je Čechoameričan, bývalý galerista z New Yorku, který po revoluci přijel do své původní vlasti. Založil si zde galerii, dovážel restituované české obrazy ze zahraničí. Jezdil po českých městech velkým bílým osmimetrovým stretched Lincolnem a vyhledával restituenty obrazů, tedy osoby, kterým náš stát po sametové revoluci vrátil obrazy zabavené komunisty v padesátých letech. Doktor Železný byl tak zpozdlý, že místo toho, aby si z výnosu podnikání kupoval jachty, věnoval peníze na projekt, který zachraňoval české kulturní dědictví. A tak se George Novotný, podobně jako mnoho dalších galeristů, stal brzo dodavatelem obrazů i do této sbírky.

Celkem jsem jen od Novotného zakoupil mezi 100 až 150 obrazy. Tato kauza je o šesti z nich. V roce 1997 George Novotný vydražil, zdůrazňuji na své jméno, na svůj pas a na své dražební číslo v dražbě v Londýně obrazy českých autorů a dovezl je na své celní prohlášení jako svůj majetek do České republiky. Kromě toho dovezl podobně na své celní prohlášení a jako svůj majetek do České republiky obraz ze Švýcarska. **Tyto obrazy jsem už na území České republiky získal do sbírky.** Nezabýval jsem se samozřejmě tím, jak je Novotný proclíval, zaplatil jsem cenu včetně cla a zisku. Později jsem ze spisu zjistil, že Novotný využil zákona, který Američany nebo snad všechny cizince zbavuje povinnosti proclívat při dovozu obrazy, které prohlásí za svůj soukromý majetek, a nikoli za zboží.

Časem jsme v naší nadaci zjistili, že George Novotný dodává stále větší počet padělků, které odhalila expertiza Národní galerie a dalších znalců. Jenže peníze, které jsem mu vyplatil bylo stále těžší dostat zpět. Začali jsme je vymáhat, ale **George Novotný zmizel.** Na téměř celý rok. Mezitím jsme zjistili, že ho hledají další majitelé obrazů, které sice zakoupil, ale neproplatil, nebo naopak sběratelé, kteří zaplatili a obraz nedostali nebo dostali falzum. **Policie po něm pátrala a byl stíhán pro asi 50 případů takových zpronevěr.**

V červnu roku 2000, mi náhle od zmizelého **George Novotného** přinesl posel, jeho bývalý bodyguard, **vyděračský dopis, v němž žádá zaplacení 100 000 dolarů a jednoho miliónu korun**, aby mohl uniknout ze země. Jako protihodnotu nabízel seznam padělatelů a padělaných děl, která byla v České republice uvedena na trh. Vyhržoval, že pokud nezaplatím, sdělí policii, že jsem věděl o tom, že šest obrazů, o kterých jsem se zmínil výše a které máme ve sbírce, bylo nekorektním způsobem procleno a že jsem tedy byl spolupachatelem.

Okamžitě jsem předal dopis i dokumentaci k dovezeným a zakoupeným obrazům policii a státnímu zastupitelství a požádal je o pomoc. Policie vyslala do sídla nadace speciální policejní skupinu, která čekala v úkrytu. Když se posel opět dostavil, předal jsem mu balíček, imitující požadovanou sumu peněz. Jakmile ho uchopil do rukou, policisté vyběhli z úkrytů. Muže zadrželi a odzbrojili, neboť se ukázalo, že je nelegálně ozbrojený. Během prvního výslechu **prozradil úkryt George Novotného.** Policie ho tentýž den v úkrytu ve Středních Čechách zadržela, **odzbrojila**, neboť i on byl nelegálně ozbrojený. **Skončil ve vazbě** postupně s obviněními z asi 50 zpronevěr, a navíc z vydírání mé osoby a z nedovoleného ozbrojování.

Po uplynutí několika měsíců policie zjistila, že se jí hrouť jedna z kauz, které proti mně rozvíjela - krácení věřitele. Přitom však „s policií spřátelení“ novináři už byli informováni, že den nato mám být vzat do vazby. Televizní štáby, jak jsem později zjistil, v noci už čekaly kolem mého domu. Bylo tedy třeba rychle během jediné noci vytvořit náhradní řešení, které by umožnilo ranní okázalou akci policie. A tak po půlnoci 13.dubna 2001 se náhle „sám a dobrovolně“ přihlásil za krajně neobvyklých okolností George Novotný, že chce učinit prohlášení, o tom, že jsem věděl, že neproclil obrazy. Podivuhodné bylo, že tu čirou náhodou už byl připravený jeho právník, že čirou náhodou byl připravený technik s policejní televizní kamerou, a to v době od 00.30 do 2.20 v noci. Novotný byl vyslechnut policií a jeho výslech byl v ranních hodinách použit k mému zatčení a dalšímu pokusu o vzetí do vazby.

Připomínám, že jde o údajný celní únik, lépe řečeno údajnou spoluúčast na nezaplacení cla, přesto mne nakonec **policie po dva dny držela v podzemní cele** o velikosti méně než 5 čtverečních metrů bez přístupu denního světla, v naprosté izolaci, do okamžiku, kdy místní soudkyně rozhodla, že se jedná o nezákonné zadržení, nepovolila mé vzetí do vazby a nařídila mé okamžité propuštění.

Dodnes je jediným důkazem proti mně v této kauze tvrzení George Novotného, že jsem věděl o tom, že neproclil obrazy při dovozu do České republiky. Přitom policie našla dokument, ve kterém **Novotný potvrzuje převzetí peněz** ode mne, včetně peněz **na proclení**. Novotný pak tvrdil, že sice peníze na clo dostal, ale že mi je později vrátil. Nejprve tvrdil, že peněžním převodem. Když ovšem policie zjistila, že nic neposílal, změnil výpověď s tím, že prý mi částku za clo dal později v hotovosti, a to bez jakéhokoli písemného potvrzení. Proti Novotného tvrzení svědčí i další důkazy, třeba sdělení dražební síně Sotheby's v Londýně a jiné. Ostatní písemné dokumenty jsem dodal pro tuto kauzu já, když jsem usvědčoval Novotného jako vyděrače.

Brzy nato George Novotný za tehdy nezjištěných okolností zmizel. Přes příslib, že se bude zdržovat v České republice, bez problémů unikl do zahraničí a je dnes zpět ve Spojených státech. Dokonce se v interview, které ze Spojených států poskytl 19.11.2003 internetovému serveru Britské listy pochlubil, **že to byla iniciativa české policie**, aby po oné noční výpovědi unikl z České republiky do Spojených států. Odmítl ale prozradit jména policejních úředníků, kteří na jeho útěku spolupracovali. Dnes víme z policejního spisu, že unikl do Rakouska, odkud odletěl z letiště Schwechat do Spojených států. A v posledním

sdělení, které poskytl 8.6. 2004 se dokonce pochlubil, že má v pasu běžné policejní razítko z překročení hranic do Rakouska. **Splnil svojí roli, a tak obdržel odměnu – beztrestnost** v kriminálních kauzách, pro které byl ve vazbě. Jak známo Spojené státy nikdy nevydávají své občany ke stíhání nebo k soudu jiným zemím. George Novotný je dnes v klidu kdesi v Americe, důvěřiví restituenti a sběratelé, kteří mu naletěli, nedostali nic a my máme ve sklepě nadace stále ještě dva padělky vydávané Novotným za díla Františka Kupky. Tak to je kauza, kterou policie nezastavila, ale soud žádá o mé vydání.

Díky ní a dvěma dalším jsem byl před volbami okázale zatýkán, voděn před novináři spoutaný, převážen ve speciálních vozidlech policisty v černých přepadových uniformách, byl jsem v izolaci držen v podzemní cele. Vyšetřování mých kauz vede speciální jednotka policie, určená pro boj s nejtěžšími zločiny. Přesto, že to odporuje předpisům pro policejní práci. Mé kanceláře i soukromé byty byly opakovaně předmětem okázalých domovních prohlídek, za účasti televizních kamer. Ani jeden dokument, zabavený při prohlídkách nebyl užít policií ve spisu jako důkaz! Šlo tedy o show. Znovu připomínám, že zde nejde ani o terorismus, ani o pašování drog nebo zbraní, ale o případ nezaplaceného cla.

Novináři, spřátelení s vládnoucí stranou, byli vždy o připravovaných krocích policie informováni předem. O několik dní dříve věděli, že bude další domovní prohlídka, další pokus o zatčení a vzetí do vazby, kudy budu voděn v poutech, kde budu nasedat do speciálního pancéřovaného auta, věděli o kauzách, které budou tentokrát rozvíjeny, což nevěděl ani můj právník. Dokonce jsme se už naučili rozeznávat nebezpečí a odhadovat, o kterou kauzu by mohlo jít, podle článků, které se náhle synchronně objevily v některých novinách a také v televizních a rozhlasových pořadech.

Hned poté, kdy se nepodařilo uvalit na mne vazbu a kdy jsem vyšel z podzemní cely, přijal mne **předseda největší politické strany ODS a dnešní prezident republiky Václav Klaus**. Tehdy byl druhým nejvyšším ústavním činitelem v zemi, předsedou našeho parlamentu. Vyjádřil mi loajalitu a označil způsob, jakým jsou vyšetřovány mé kauzy doslova za „**politickou štvanici**“. Tento postoj vzápětí zopakoval na televizní obrazovce v nejsledovanějším politickém programu v České republice, v debatě s předsedou vládnoucí sociální demokracie a vicepremiérem Vladimírem Špidlou (mimochodem dnes novým komisařem Evropské unie), a rovněž v interview, které poskytl deníku Lidové noviny. Cituji doslova ze zprávy oficiální české tiskové kanceláře ČTK:

*Šéf sociální demokracie a místopředseda vlády Vladimír Špidla napadl včera... předsedu ODS a předsedu Sněmovny Václava Klause za to, že začátkem týdne přijal ředitele televize Nova Vladimíra Železného, který byl před tím propuštěn z cely předběžného zadržení. Klaus své setkání se Železným označil za demonstraci elementární lidské solidarity s člověkem, proti kterému je vedena štvanice. „**jestli to mělo být nějakou demonstrací, tak demonstrací elementární lidské loajality i proti štvanici,**“ uvedl Klaus s tím, že je **šokován štvanicí**, která se v naší zemi v tomto směru rozvíjí. "Musel bych se stydět sám před sebou, kdybych něco takového neudělal," poznamenal předseda Sněmovny.*

A další zpráva ČTK : *Na obranu ředitele TV Nova Vladimíra Železného, obviněného ze dvou trestných činů, vystoupilo včera vedení ODS. Václav Klaus se s Železným včera ráno sešel. Podle Klause se v kauze Železný rozběhla jednostranná štvanice.*

... a dále : Václav Klaus včera v rozhovoru pro LN vysvětlil, kdo má za "kriminalizaci některých podnikatelů" stát. Podle něj jde o jistá "zájmová uskupení": mezi nimi jsou nervózní sociální demokraté, kteří "zoufale potřebují nějaký výsledek akce čisté ruce" ...a jinde... Včera Václav Klaus v televizi obvinil vládu z vytvoření zhoubné atmosféry, v níž se závidí úspěch a v médiích jsou dramaticky předváděni lidé "v řetízích"...

Jak vidíte zdánlivě nepolitické kauzy krácení cla a krácení věřitele se mohou stát předmětem zásadní politické debaty v naší zemi. Na tom to ale neskončilo.

5. 5. 2003 přišla pod tlakem otázek novinářů s překvapivým odhalením vrchní státní zástupkyně **Marie Benešová. Sdělila, že moje kauzy jsou sledovány vládou.** Později se ukázalo, že pro vládu v tomto smyslu vypracovala reporty. Podle našich zákonů, ale i podle písemného sdělení ministra spravedlnosti ze 7. května 2004 by to bylo v rozporu s právním řádem. Vláda jako nejvyšší exekutiva nemá mít žádný dotyk s nezávislým vyšetřováním. A jak je pak takovým veřejným sdělením, že kauzy Železného sleduje vláda, ovlivněna nestrannost všech účastníků vyšetřování? Zejména těch, kteří jsou na vládě závislí! Připomínám znovu, že se jedná o nezaplacené clo nebo krácení věřitele, nikoli o terorismus, státní převrat či pašování zbrání.

Ostatně, nebyl jsem sám. Před volbami v roce 2002 zahájila policie trestní stíhání pro vládu nepohodlného generálního ředitele také veřejnoprávní televize Jiřího Balvína. Byl odstraněn z funkce a až později se ukázalo, že kauza byla zcela vykonstruovaná. Postavení spoluvlastníka televize, funkce generálního ředitele vlivné televizní stanice nebo pozice politického komentátora je dnes v České republice vysoce rizikové povolání, srovnatelné s chovem jedovatých hadů nebo s výzkumem virových onemocnění.

Měsíc před posledními volbami do Senátu a do regionálních rad, tedy koncem září letošního roku, policie obvinila z trestného činu podplácení pana Dalíka. Poradce a nejbližšího spolupracovníka předsedy nejsilnější opoziční strany ODS, Mirka Topolánka. Následoval scénář jako přes kopírák připomínající začátky mých kauz. Jediným důkazem bylo tvrzení jiného člověka (jako u mne Novotného), všechny ostatní důkazy svědčily o opaku. Spolu s dalším obviněným byl Dalík, zatýkán v noci za účasti televizních kamer, okázale voděn v poutech. Na rozdíl ode mne měl dokonce privilegium, byl převážen nejen speciálními vozy, ale i vrtulníkem.

Nakonec se provalilo, že policie zveřejnila falešné výsledky vyšetřování. Obvinění bylo staženo. Jenže se při tom ukázalo, že předseda hlavní opoziční strany ODS byl policií také odposloucháván. Neodstoupil ovšem ani ministr vnitra, ani policejní prezident. Ten se navíc vyznamenal skandálním výrokem, který doslova zmrazil nás všechny, kteří jsme věřili, že po sametové revoluci nastaly jiné časy. Přiznal, že policie i bez rozhodnutí soudu odposlouchává soukromé telefonní hovory a řekl v té souvislosti neuvěřitelnou větu: „Ať si každý odposlouchává, jak chce. Když si je člověk jistý, že nic nespáchal, může mu to být jedno.“

Ozvali se dokonce i naši komunisté, poučení minulostí. Jejich poslanec Pavel Kováčik v parlamentu prohlásil: „Skutečnost, že policejní prezident považuje odposlechy za běžnou součást policejní práce, nás zneklidňuje.“ (Mimochodem připomínám, že náš současný policejní prezident za komunistické totality byl tím policistou, který osobně zatýkal, jednoho z našich předních disidentů.) Prezident republiky Václav Klaus označil výroky policejního prezidenta za zásadní porušení svobody dané ústavou a žádal jeho okamžitě odvolání. Nedočkal se. Namísto toho se ovšem provalilo, že speciální jednotka policie, která vede vyšetřování také mých kauz, odposlouchávala i telefonní hovory prezidenta republiky.

V této souvislosti český tisk, alespoň ta část která není zcela závislá na vládě a na reklamě, kterou poskytují společnosti se státní účastí, neopomenul připomenout, že tyto praktiky zneužívání policejních vyšetřovacích metod pro politické cíle začaly s kauzami Vladimíra Železného. Namátkou:

Jinřich řídlo (Mf-Dnes, strana 1): „*Česká policie má totiž za sebou několik podobně monstrózně odstartovaných efektních akcí... nicméně jejich výsledek je po několika letech nulový. Připomeňme si jen namátkou pár kauz zahájených elitním policejním týmem z Dlážděné ulice: hned několik obvinění Vladimíra Źelezného... kdy se v roce 2001 rovněž zatýkalo po nocích...*“ Erik Tabery (Respekt, strana 3) „*Jednodenní pobyt v cele (Dalíka) připomíná jiná teatrální zatýkání Vladimíra Źelezného, kladenského primátora Milana Volfa (člen ODS) nebo odvoz někdejšího místopředsedy ODS Libora Nováka v poutech rovnou z tenisového kurtu. A to se Novákův případ alespoň časem dostal k soudu (zjistilo se, mimochodem, že je nevinnen) Źelezný a Volf na něj čekají dodnes.*“

Ihned poté, co jsem oznámil svojí kandidaturu na poslance Evropského parlamentu za politické hnutí Nezávislí, předala policie soudu návrh na žalobu v kauze neproclených obrazů George Novotného. Řeknete si, konečně! Spíše se ale ptejme proč právě v této kauze? Protože policie dobře ví, že se soud nebude po mnoho let konat. Spojené státy nikdy nevydávají své občany k vyšetřování, stíhání nebo k soudu v jiné zemi. Navíc George Novotný prohlásil, že sám k soudu nebo vyšetřování nepřijede. Takže garantovaných několik let pro teatrální inscenace. I tak jsem konání soudu veřejně uvítal. Alespoň nějaký pokrok po více než pěti letech. Netušil jsem ovšem, co bude následovat.

V dubnu letošního roku, podobně jako v ostatních zemích Evropské unie, byla zahájena volební kampaň k volbám do Evropského parlamentu. V polovině dubna soudce Duřan Pařka, který vás a Evropský parlament nyní žádá o mé zbavení imunity, nařídil konání soudu na poslední tři dny před volbami do Evropského parlamentu tak, aby případný rozsudek byl vynesena jen několik hodin před tím, než voliči půjdou k urnám. Připomínám, že jsem kandidoval nejen jako řadový kandidát, ale jako lídr kandidátky Nezávislých. I to jsem respektoval, okamžitě jsem oznámil, prostřednictvím svého právního zástupce, že se k soudu dostavím. Je svrchovaným právem soudce nařídít jednání kdykoli.

Jenže na tom to neskončilo. **Soudce považoval za nutné** v průběhu volební kampaně veřejně vysvětlit, proč nařizuje soud těsně před konáním voleb do EP. 27. dubna 2004 **sdělil novinářům, že je to proto, „aby byl volič před volbami včas informován, zda Źelezný spáchal trestný čin.**“ Současne soudce oznámil, že dospěje během tří dnů, které by od zahájení soudu zbývaly do voleb, k rozsudku. A to přesto, že nemohl znát důkazy, které bude požadovat obhajoba, aby byly teprve provedeny. Fakticky je tím předem zamítl. Připomínám, že se jedná teprve o prvoinstanční soud, který stejně nespěje k pravomocnému nálezu, neboť jeho závěr je předmětem možného odvolání. Volič by se tedy stejně nedověděl pravomocný rozsudek...

To už bylo moc i na nezávislé komentátory a na některé osobnosti v České republice. Výroky soudce komentoval třeba **Miroslav Macek** (Česká média 27.4.) „**Jinak řečeno: již předem víme, jaký bude rozsudek – soudce Pařka uzná Źelezného vinným. V opačném případě by totiž mlčel...**“ a Karel Steigerwald (MF-Dnes 28.4) „*Plést soudy a policii do politiky je český zvyk. Politická neutralita je vlastnost, které si naše mocenské orgány nijak necení.*“ Ozval se dokonce i náměstek ministra spravedlnosti Vladimír Král (MF-Dnes 28.4.) „*Soudci přece vůbec nepřísluší zajímat se o to, kdy jsou jaké volby a jaké jsou nálady voličů*“. Pavel Verner (Právo 28.4.) :*“Asi není moci, která by postavila mimo službu soudce Duřana Pařku...”*

Korunu všemu pak soudce **Dušan Paška** nasadil 28.dubna letošního roku ve sdělení největšímu a nejčtenějšímu českému deníku Mladá fronta Dnes, kde na straně 2 doslova sdělil: **„Vy si myslíte, že člověk, který spáchal závažnou trestnou činnost, by měl sedět v Evropském parlamentu?“** Konec citátu. **Ano, slyšeli jste dobře!** To prohlásil nestranný a nezávislý soudce mnoho týdnů před konáním soudu.

Své **výroky novinářům potvrdil soudce veřejně** znovu 7.6.2004 při jednání, kterým měl být zahájen soud. Nejenže se od nich nedistancoval, ale navíc vyšlo najevo, že již delší dobu věděl, že soud se konat nemůže. Příslušné ministerstvo spravedlnosti mu totiž sdělilo, že procedura úředního doručení předvolání k soudu Georgi Novotnému do Spojených států trvá alespoň šest měsíců. Toto jeho přiznání zaznamenal i tisk (viz Lidové noviny 8.6.2004, strana 2)

Soudce Paška oznámil, že vzhledem k tomu, že se předvolání k soudu Georgi Novotnému nestihlo doručit, nemůže soudní líčení probíhat. Další možný termín oznámil na prosinec, případně na březen příštího roku, pokud se ovšem George Novotný dostaví či pokud se v tu dobu prokáže, že je na útěku. Šlo tedy o divadlo. Zatímco ostatní kandidáti byli ve vrcholící volební kampani ve svých volebních obvodech, lídr Nezávislých Železný, alespoň symbolicky, chvíli seděl za asistence televizních kamer na lavici obžalovaných. Co na tom, že se soud nekonal...

Je to poprvé od roku 1952, od velkých politických procesů, které stalinský režim v České republice zinscenoval, kdy soudce několik týdnů před konáním soudu, aniž zná důkazy, které obhajoba chce předložit, označí obžalovaného veřejně za člověka, který spáchal závažný trestný čin a navíc vztáhne tuto informaci k výsostně politickému aktu voleb. Dbá na komfort voliče více než na nestranný výkon spravedlnosti.

Na závěr: Mé kauzy nejsou ani zastavovány ani nevedou k obžalobě. A když vedou, pak v takovém případě, jako je ten Novotného. Tedy tam, kde je jasné, že se soud konat nebude, protože hlavní obžalovaný George Novotný nebude přítomen. Budou to tedy jen nekonečné teatrální pokusy o soud, je tak garantováno představení pro novináře a televizní kamery na roky. Po roky vás takto trvale udržují ve stavu mezi obviněním a obžalobou, jako občana druhé kategorie. A když vymírá některá kauza na úbytě důkazů, tak rychle nastoupí ta další, aby kontinuita byla na několik let dopředu zachována. **Policie vám navíc pod záminkou kauz může kdykoli vnikat do bytu, do kanceláře, zabavovat věci v místech, se kterými téměř nemáte nic společného, samozřejmě vám trvale odposlouchává telefon. Formálně jste nevinní, ale jste trvale a budete po další roky na drátku.**

Věřím, že s našim příchodem, coby postkomunistické země, do Evropské unie náказа nekorektního postupu nepronikne až sem, do Evropského parlamentu. Narážím na situaci, kdy předem, aniž k tomu, pokud vím, byla vedením vašeho výboru zmocněna, oznámila Jitka Špačková, pracovnice české sekce tiskového odboru tohoto parlamentu, českým novinářům, že tento výbor rozhodne v mé kauze rychle, že má již předem jasno a že se přece jedná o jednoduchou kriminální kauzu bez politického podtextu. Prohlásila, že tuto otázku konzultovala s experty (všimněte si prosím množného čísla!) Cituji doslova: "Jitka Špačková z tiskového oddělení parlamentu po konzultaci s experty ... 'Připadá jim to jako dost jasný trestný čin, bez politického pozadí'".

Když jsem protestoval, ukázalo se, že nejde o žádné experty, ale prý jen o jednoho odborníka. Když jsem naléhal, že toho odborníka chci znát, sdělila Jitka Špačková, že se jedná o Helmuta Betze. Nechtělo se mi věřit, že korektní úředník Evropského parlamentu se

pustí na tenký led hodnocení povahy kauzy, aniž o jejím pozadí bude něco vědět. Okamžitě, tedy 14.září letošního roku, jsem se na něj telefonicky obrátil s dotazem a on se velmi rozhodně ohradil. Písemně mi pak sdělil, že oné české tiskové pracovníci pouze obecně popsal možné procedury, které vyplývají z regulí Evropského parlamentu, citují:

Dear Sir, With reference to our telephone call of this morning, I would like to point out that I gave general explanations on the procedure of the waiver of immunities to Mme Jitka Spackova from the Czech Press Division. I explained to her the normal procedure in the Legal Affairs Commmittee and the plenary but didn't make any prognosis on the outcome in your individual case. Helmut Betz (exhibit číslo.....)

Tak to byli ti údajní experti. Mezitím vůči výroku české tiskové pracovnice, aniž jsem o tom v tu dobu věděl, vystoupil poslanec evropského parlamentu Jan Zahradil zde z frakce EPP, a také stínový ministr zahraničí České republiky, který Jitku Špačkovou e-mailem upozornil na nepřípustnost takových vyjádření předem a bez autorizace výboru.

* * *

Nezávisle na tom, jak se váš výbor rozhodne v této mé konkrétní kauze věřím, že popsanych **téměř šest let mého vyšetřování** vás zaujalo. Mohlo upozornit na to, že po vstupu postkomunistických zemí do Evropské unie přicházejí mladé, nebo chcete-li obnovené, demokracie, kde jistá část politického establishmentu, díky svému předchozímu spojení s praktikami totalitního komunistického režimu, může podléhat pokušení užívat staré osvědčené metody v novém rouše.

Jsou velmi dobře poučeni minulostí. Ani je nenapadne inscenovat politické procesy. Nepotřebují to. Naučili se mistrovsky využívat policejního vyšetřování, které se záměrně vleče roky a roky, aby vyřadili své oponenty z rovné politické hry. Je to cena, kterou platíme za to, že naše revoluce byly sametové, je to naše cena za „sametovost“.

Na závěr mi , jako připomenutí, dovolte sumarizaci :

1. Jedná se o vnitřně provázaný komplex tří kauz
2. Vyšetřování bylo zahájeno již v roce 1999 s cílem odstavit mne od vlastnictví nezávislé televize, zamezit mému vystupování na obrazovce s opozičními politickými názory a s cílem diskreditovat vždy před volbami politické hnutí, které reprezentuji
3. Vyšetřování všech tří kauz bezvýsledně probíhá již šestý rok
4. Sám jsem požádal Senát České republiky o zbavení imunity a bylo mi vyhověno. Ani to však nevedlo k urychlení vyšetřování
5. Vyšetřování je, podle sdělení české parlamentní komise pro odposlechy, využíváno k odposlechu mých telefonů
6. O těchto „jednoduchých nepolitických kriminálních kauzách“ bylo v České republice publikováno 9 713 článků a rozhlasových a televizních relací
7. Nejvyšší státní zástupkyně, která by se na své úrovni jistě neměla zabývat nějakým celním únikem nebo poškozováním věřitele, podávala vládě podle vlastního veřejného vyjádření o mém vyšetřování zvláštní reporty. To samozřejmě ovlivňovalo nezávislé vyšetřování. Byly to reporty jen o mých kauzách, o úplně stejných celních kauzách jiných občanů nikdy reporty nepodávala
8. Kauzy šetří speciální jednotka policie, která je určena pro nejzávažnější trestnou činnost

9. Byl jsem okázale zatýkán, voděn před novináři spoutaný, převážen ve speciálních vozidlech policisty v černých přepadových uniformách, byl jsem v izolaci držen v podzemní cele. Mé kanceláře i soukromé byty byly opakovaně předmětem okázalých domovních prohlídek, za účasti televizních kamer. Znovu připomínám, že zde nejde ani o terorismus ani o pašování drog nebo zbraní, ale o případ nezaplaceného cla
10. Samotný fakt vyšetřování byl před každými volbami v ČR užít vládnoucí stranou v kampani proti polickému subjektu, který reprezentuji
11. George Novotný, který čtyři roky po svém spáchání celního podvodu, „sám a dobrovolně“ náhle v noci přišel udat policii, že jsem o jeho trestném činu věděl, byl v tu dobu stíhán pro 50 případů zpronevěry obrazů, pro vydírání a nedovolené ozbrojování
12. Byl to stejný muž, který se mne neúspěšně pokusil vydírat přesně na případu, který projednáváte. Na případu, k němuž jsem policii a státnímu zastupitelstvu dodal sám důkazní materiál. A byl to on, koho díky mně policie zadržela
13. Všechny kauzy zpronevěry nebo vydírání Georga Novotného zůstaly dodnes v úvodním stádiu vyšetřování. Naopak, jedině v kauze, ve které jsme měl být spoluviníkem, policie pokračovala až do obžaloby
14. Muž, který mne „sám a dobrovolně“ udal, byl propuštěn z vazby, byl mu vrácen americký pas, a dokonce mu byl za tajné policejní asistence umožněn útěk do Spojených států, odkud nebude vydán. Tak mu byla zaručena beztrestnost, ve všech kauzách zpronevěry, vydírání a nedovoleného ozbrojování
15. Projednávání soudu o této kauze bylo záměrně nařízeno na poslední tři dny před volbami do EP s otevřeným zdůvodněním soudce, že je třeba informovat voliče. A to přesto, že šlo o první instanci, která stejně nemohla dospět k pravomocnému rozhodnutí a přesto, že soudce v tu dobu věděl, že se jednání konat nebude
16. Soudce předem oznámil, že dospěje k rozsudku během tří dnů, že to stihne do začátku voleb, aniž znal důkazy, které bude požadovat obhajoba. Poprvé bylo předpokládané konání soudu přiznaně podřízeno tak svrchovaně politickému aktu, jako jsou volby.
17. Poprvé od stalinských procesů v padesátých letech soudce v České republice dokonce veřejně prohlásil několik týdnů před předpokládaným konáním soudního jednání, že obžalovaný „spáchal závažný trestný čin“
18. Česká sekce tiskového odboru EP vydala bez autorizace českému tisku jménem Evropského parlamentu před volbami do krajských zastupitelstev a do Senátu v České republice prohlášení, že budu výborem vydán, protože se jedná „jen o dost jasný trestný čin bez politického pozadí“ a že v tomto případě bude výbor rozhodovat rychleji, než rozhodoval v případech jiných.

Příloha 1

Jen stručně se zmíním o dvou kauzách, které byly policií zahájeny rovněž v roce 1999.

První se týká údajného kráčení věřitele. Šlo o obchodní operaci, kterou zrušila arbitráž a zavázala obě strany, aby si vzájemně vrátily, co do obchodu vložily - já měl vrátit peníze, druhá strana akcie. Než jsem stihl svoji část pohledávky uhradit, obvinila mne policie z poškozování věřitele. Všude v Evropě platí, že poškozovat věřitele můžete pouze tehdy, když nějakým krokem snížíte svůj majetek pod úroveň pohledávky. Policie velmi rychle zjistila, že můj zbývající majetek je stále podstatně vyšší, ostatně jsem jeho zhodnocením opravdu pohledávku zaplatil. Přesto, že jsem pohledávku uhradil a přesto, že i vlastní experti vyšetřovatelů stanovili, že můj majetek byl po celou dobu vždy vyšší než pohledávka, kauza není zastavena. Nespěje ani k soudu. Už šestý rok je jen propagandisticky užívána.

Ještě kurióznější je druhý případ. V roce 1996 jsem zakoupil od svých společníků akcie jedné společnosti. Řádně jsem zaplatil. Byl jsem kupujícím !!! Jako kupujícím mi nepřísluší zabývat se tím, jak prodávající svůj příjem zdanili, zda ho vůbec zdanili, nebo zda měli nějakou daňovou slevu či odpočet? Nejen že mi do toho nic není, ale podle zákona ani nesmím znát zdanění jiné osoby. Policie usoudila, že prodávající ve svých daňových přiznáních nekorektně uplatnili daňovou úlevu a že šlo z jejich strany o daňový únik a zastírací operaci. A rozběhla trestní kauzu. Jenže mne začala stíhat s nimi, protože jsem údajně věděl o tom, že nekorektně zdaňují. (Nepřipomíná vám to něco? Tady jsem věděl, že někdo chybně zdaňuje a v kauze obrazů jsem zas věděl, že galerista chybně proclíval)

Odvola jsem se proto v rámci svého daňového řízení k nejvyššímu daňovému úřadu v České republice, vrchnímu ředitelství. A ten samozřejmě stanovil, že jako kupující **nemám žádnou daňovou povinnost**, ale zejména určil, že všechny mé daňové výkazy zisků a ztrát **byly v této operaci zcela v pořádku a nešlo tedy o nějakou fiktivní transakci**. Tento orgán dokonce nařídil, aby mi **byla vrácena daňová pokuta**, kterou mi stanovil místní daňový úřad.

Takže na jedné straně mám dokument českého státu vystavený nejvyšším autorizovaným orgánem státu pro posuzování zdanění, **že jsem nic nespáchal**, na druhé straně mám obvinění policie. Když vyšetřovatel dostal pravomocné usnesení finančního ředitelství, prohlásil, že ho to nezajímá, protože je nezávislý. Kauzu nezastavuje, ani ji nemůže posunout k soudu, protože mu ji vytrvale vrací státní zástupce. Běží takto už šestý rok!